

ALBINA

Revista săptăminală
a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 329

8 pagini — 15 bani

Miercuri 14 aprilie 1954

Să întâmpinăm 1 Mai întețind bătălia însămînțării

Se apropie 1 Mai, sărbătoarea frăției oamenilor muncii din toate țările lumii. Nu-i țară în lume în care cei ce muncesc să nu aștepte cu drag prima zi de mai și să nu se pregătească pentru a întâmpina cum se cuvine marea sărbătoare.

În țara noastră, apropierea zilei de 1 Mai se simte nu numai în clo-cotul muncii din fabrici, uzine, mine și șantiere. Ea se simte puternic și la sate, acolo unde se duce lupta pentru belșugul recoltelor din anul acesta. De prin părțile Tur-dei, bunăoară, din comuna Vii-șoara, ne vine vestea că țărani muncitori de aci au pornit să se întrecă în muncă în cinstea zilei de 1 Mai. Hărnicia cu care muncesc ei, urmind îndemnul cuprins în Hotărîrea cu privire la muncile agricole de primăvară, se vedește în rezultatele bune pe care le-au dobîndit la însămînțări. Fapte asemănătoare găsești în multe și multe sate și comune din țara noastră.

Izbinzile noastre în întâmpinarea marelui sărbători vor fi fără îndoială neasemuit de mari, dacă nici o comună, nici un sat nu va rămîne în afara întrecerii. Prinziindu-ne în întrecere patriotică, comună cu comună, sat cu sat, om cu om, să muncim în așa fel ca să terminăm muncile agricole la timp și cit mai bine, pentru ca nici o palmă de pămînt să nu rămînă neînsămînțată.

Orice tărăgănare a muncii aduce pagube însemnate. Nu trebuie să se amîne însămînțatul de azi pe mine, așa cum se petrec lucrurile, de pildă, în raionul Vida din regiunea București, unde pînă la 7 aprilie nu s-au însămînțat decît vreo 30 hectare, din aproape 6.000. Întirzirea, delăsarea, înseamnă pierdere de recoltă, pentru fiecare țaran muncitor și pentru țara întreagă.

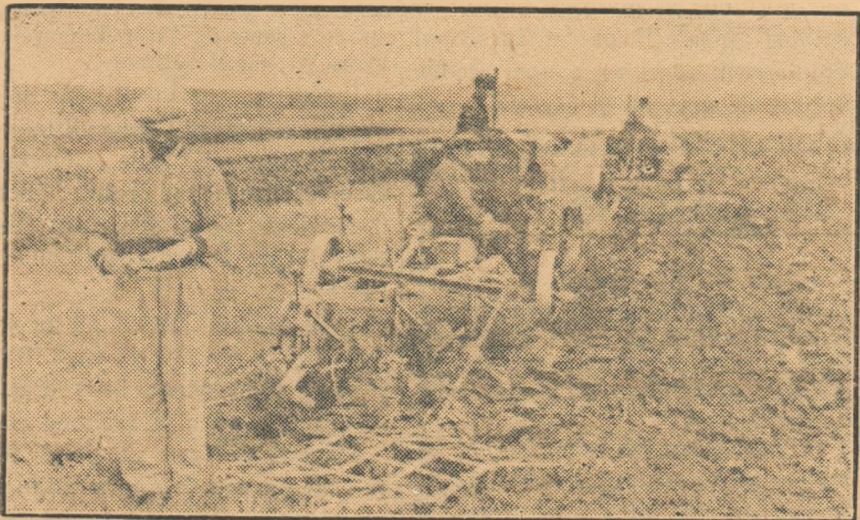
Pentru a umple hambarele și pă-tulele cu recolte bogate nu-i deajuns însă numai să semănăm la vreme; deosebit de important este și cum semănăm, cum muncim pămîntul ca el să rodească înzecit și însuțit. Recolte bogate culese anul trecut de fruntașii agriculturii

ne arată cit de spornică e munca făcută după îndrumările științei, cit de bine rodește pămîntul atunci cînd chemi știința într-ajutor.

Pentru ca să avem recolte deosebit de bogate, trebuie să lucrăm pămîntul după metode noi, înaintate, care s-au dovedit pe deplin căi minunate de sporire a producției la hectar.

Metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat, bunăoară, este una din acele minunate metode care ajută la sporirea producției și face munca omului mult mai lesnicioasă. Metoda aceasta a fost experimentată ani de-a rîndul și astăzi se aplică pe suprafețe mari în Uniunea Sovietică, dînd rezultate foarte bune. Și în țara noastră metoda însămînțării culturilor în cuiburi așezate în pătrat se folosește tot mai mult și ea poate fi aplicată de către fiecare țaran muncitor. În sprijinul cunoașterii și aplicării acestei metode, Consiliul de Miniștri al R.P.R. a luat zilele trecute o hotărîre, în care sînt stabilite sarcini precise pentru un nou avînt al aplicării metodelor înaintate în agricultura noastră.

Despre metodele înaintate putem citi în cărțile și broșurile care se găsesc la căminele culturale, în ziare, despre ele ne pot povesti fruntașii agriculturii, ca și tehnicienii și inginerii agronomi. Căminele culturale au datoria să ne ajute pentru ca să cunoaștem metodele înaintate, să cunoaștem învățăturile științei și experiența fruntașilor. Să cerem deci căminelor culturale să organizeze consfătuiri despre metodele agrotehnice noi, să rugăm pe fruntașii agriculturii să ne vorbească despre experiența lor, să cerem inginerilor și tehnicienilor să ne ajute în munca noastră de fiecare zi. Iar în marea întrecere ce se desfășoară în întâmpinarea zilei de 1 Mai, cel mai de seamă angajament al fiecăruia dintre noi să fie acela de a semăna la vreme și de a ne călăuzi pas cu pas de învățăturile științei.

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Pricop, raionul Orăștie, sînt ajutați mult de tractoriști să obțină recolte bogate. În clișeuul nostru președintele gospodăriei agricole colective, Popa Ioan, măsurînd în urma tractorului, adîncimea arăturii

Oameni ai muncii de pe ogoare!

Să facem muncile agricole în condiții agrotehnice cît mai bune, să cîștigăm bătălia pentru recolte bogate, pentru bunăstarea poporului nostru muncitor!

In cinstea zilei de 1 Mai

Cu ajutorul tractoriștilor

Membrii celor două brigăzi de cîmp de la gospodăria agricolă colectivă din Dochia, raionul Piatra Neamț, sînt cunoscuți printre țărani muncitori din comună pentru dragostea cu care își muncesc pămîntul. Antrenați în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai, ei au muncit în ultima vreme cu mai mult avînt, pentru o recoltă deosebit de bogată.

Ajutați de brigada de tractoriști de la S.M.T. „Ștefan cel Mare”, ei au pregătit terenul pentru a putea

incepe cit mai de timpuriu însămînțările.

Pregătindu-se din vreme, ei au putut însămînța în mustul zăpezii 15 hectare cu orz, 10 hectare cu ovăz, 8 hectare cu floarea soarelui de soiul Jdanov, din care 2 hectare în cuiburi așezate în pătrat, 5 hectare cu mazăre, etc. În felul acesta au reușit ca pînă la data de 8 aprilie să termine însămînțatul culturilor din epoca I, urgența I, puțînd să înceapă semănatul culturilor din urgența II.

Fruntaș la însămînțări

Remus Suci, țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Hetur, raionul Sighișoara, muncește cu mai multă trageră de inimă. Numele său a apărut pe tabla de onoare a comunei împreună cu ale celorlalți fruntași la însămînțări, ca: Nicolae Moldovan, Eronim Hundorfean, Bocar Alexandru și alții. Și aceasta îi dă mai mult curaj, îl îndeamnă să muncească înzecit. Căci Remus Suci acum simte mai mult ca oricînd că la realizările comunei Hetur a contribuit și munca sa.

Comuna Hetur, așezată în veci-

nătatea riului Tîrnava Mare, are mulți gospodari harnici care asemenea lui Remus Suci își muncesc cu chibzuință pămîntul. Aceasta a făcut ca în întrecerea patriotică desfășurată în campania însămînțării, comuna Hetur să fie printre fruntașe, cîștigînd drapelul de comună fruntașă în campania agricolă de primăvară. În același timp au mai primit drapelul de comune fruntașe și comunele: Gogan, Boiu, Nadeș, Daia, etc.

Grigoriu Marcel
corespondent

Aplică ce-au învățat la cursul agrotehnic

Agronomul Nicolae Barbu e îndrăgît mult de colectivității din gospodăria agricolă colectivă Palazu Mare, regiunea Constanța. El i-a învățat pe colectivități multe lucruri folositoare, i-a ajutat să-și organizeze mai bine munca. La propunerea sa, în timpul acestei ierni, a luat ființă în gospodărie un curs agrotehnic, unde colectivității au căpătat cunoștințe despre dezvoltarea plantelor, compoziția solului de pe ogoarele gospodăriei, despre pre-

gătirea semințelor, rolul asolamentelor și altele.

Primăvara, cînd pămîntul s-a zvițat, colectivității au aplicat multe din cele învățate. Urmînd sfaturile inginerului agronom ei au însămînțat la timp întreaga suprafață planificată cu orz, ovăz, furaje, mazăre, borceaș, etc.

Iar acum, sub îndrumarea inginerului, ei vor însămînța 5 hectare cu cartofi iarovițași și 75 hectare cu porumb și floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat.

In atenția directorilor de cămine culturale

Pentru sărbătorirea zilei de 1 Mai, la adunările festive urmate de programe artistice, ce se vor organiza duminică 25 aprilie la toate căminele culturale, precum și la serbările cîmponești și manifestările artistice din ziua de 1 Mai, după amiază, Ministerul Culturii recomandă următoarele materiale artistice:

CINTECE:

Imnul de Stat al R.P.R.; Imnul U.R.S.S.; Patrie, draga mea — de I. Chirescu — Cultura Poporului — decembrie 1953; Steagul partidului — de M. Socor — Cultura Poporului — septembrie 1952; Cîntec de 1 Mai — de Ciprian Porumbescu — Indr. Cultural — mai 1948; Pe cîmpie-i mare bucurie — de Gh. Bujduveanu — Supplement Cult. Poporului 1952; Cîntec colhoznic de pahar — de S. Aranos — Cult. Poporului — mai-iunie 1953; La arat la-nsămînțat de Th. Bratu — foaie volantă 1954; Primăvara — de Gh. Dima — Cultura Poporului — aprilie 1953; Cîntec de primăvară — de Ilie Micu — Cult. Poporului — martie-aprilie 1954.

POEZII:

Drumul lui 1 Mai — de M. Beniuc — Cult. Poporului — aprilie 1953; Partidul — de Dimitri Gulia — Cult. Poporului — februarie 1954; Rod bogat — de A. Andrișoiu — Cult. Poporului — ianuarie 1954; Instructorul raional — de V. Iosif — Cult. Poporului — februarie 1954; Despre pămînt (fragmente) — de Maria Banuș — Scînteia nr. 2942.

Pentru extinderea suprafețelor cultivate cu porumb și aplicarea metodei de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat

Pentru sporirea producției de porumb și cartofi necesară unei mai bune aprovizionări a populației și a industriei cu materii prime și pentru crearea unei puternice baze furajere în vederea dezvoltării creșterii animalelor, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române a luat o **Hotărâre cu privire la extinderea suprafețelor cultivate cu porumb și aplicarea metodei de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat.**

Prin această hotărâre, Ministerul Agriculturii și Silviculturii este obligat a extinde cultura porumbului pe noi terenuri agricole, măbind suprafețele stabilite prin planul de cultură pentru anul 1954 cu încă 200.000 ha., ajungându-se astfel la suprafața totală de 3.200.000 ha.

Extinderea suprafețelor cultivate cu porumb se va face prin: destelenirea și însămînțarea cu porumb a terenurilor de pășuni și fânețe naturale care au productivitate redusă; destelenirea și însămînțarea cu porumb a terenurilor ocupate de ierburi perene care dau o producție mică; însămînțarea cu porumb a suprafețelor care au fost destinate pentru cultura ierburilor și pentru care nu sînt asigurate cantitățile de semințe necesare; identificarea și însămînțarea cu porumb a suprafețelor de teren care pînă în prezent nu au fost cuprinse în evidența terenurilor agricole.

Hotărîrea obligă comitetele executive ale sfaturilor populare regionale să comunice în cel mai scurt timp la raioane, iar acestea la comune, sarcinile privind identificarea și însămînțarea suprafețelor pe care va fi extinsă cultura porumbului și să dea tot sprijinul pentru ca terenurile să fie însămînțate la timp și în bune condițiuni.

Stabilirea terenurilor ce urmează a fi destelenite și însămînțate cu porumb se va face cu avizul organelor tehnice agricole.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să lămuirească pe țărani muncitori, posesori de terenuri care urmează a fi destelenite, asupra avantajelor ce le vor avea în urma cultivării lor cu porumb.

Totodată comitetele executive ale sfaturilor populare vor recomanda gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și gospodăriilor agricole individuale ca suprafețele unde culturile de toamnă au fost compromise să fie semănate în special cu porumb.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri acordă o mare importanță sporirii producției de porumb prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. În acest scop **Hotărîrea**

obligă Ministerul Agriculturii și Silviculturii precum și comitetele executive ale sfaturilor populare să ia toate măsurile pentru însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

Hotărîrea obligă gospodăriile agricole de stat și gospodăriile anexe ale ministerelor și întreprinderilor economice și recomandă gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și gospodăriilor agricole individuale să însămînțeze în anul 1954 porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

Pentru efectuarea însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat gospodăriile agricole de stat, gospodăriile anexe și S.M.T. vor folosi toate semănătorile S.S. 6 A.

Pentru a pune la îndemîna gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor agricole colective semănători manuale de porumb, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini va fabrica și livra Ministerului Agriculturii și Silviculturii 20.000 bucăți semănători manuale pînă la data de 15 aprilie a. c.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri să se confecționeze în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile anexe, gospodăriile agricole colective, cel puțin 10.000 bucăți marcatoare prin adaptarea cultivatoarelor KUT, marcatoare cu avânt și marcatoare simple.

Hotărîrea recomandă țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii să-și confecționeze de asemenea marcatoare adaptate la tracțiunea animală.

Semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat cu semănătorile S.S. 6 A., cu semănătorile manuale pentru porumb, sau cu sapa, se va face la distanța de 70 cm. pe rînd și între rînduri, punîndu-se cîte 3—5 boabe în cuib la adîncimea de 8—10 cm.

Pentru sprijinirea gospodăriilor agricole individuale, a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini va confecționa, în anul 1954, 10.000 prășitoare cu tracțiune animală pentru îngrijirea culturilor prășitoare.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza în anul 1954 producerea semîntelor hibride de porumb pe o suprafață de 633 ha., folosind soiurile de mare productivitate, recomandate în fiecare regiune. De asemenea, se va organiza înmulțirea semîntelor din soiurile necesare obținerii hibrizilor în anii următori.

Pentru ca în 2—3 ani să se treacă la însămînțarea porumbului cu sămînță hibridă pe suprafețe cît mai mari, Institutul de Cercetări Agronomice va intensifica cercetările pentru producerea hibrizilor de porumb de mare productivitate, precum și încercarea lor în diferite regiuni ale țării.

Pentru sporirea producției de cartofi Hotărîrea Consiliului de Miniștri obligă gospodăriile agricole de stat și gospodăriile anexe și recomandă gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole ca în anul 1954 să planteze cartofii în cuiburi așezate în pătrat pe o suprafață de cel puțin 11.510 hectare. De asemenea, recomandă gospodăriilor agricole individuale să aplice metoda plantării în cuiburi așezate în pătrat pe suprafețe cît mai mari.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza instructajele cu muncitorii din gospodăriile agricole de stat, colectiviști, întovărășiți și țărani individuali cu privire la metoda de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat. Aceste instructaje vor fi urmate de aplicațiuni practice privind tehnica marcatului cîmpului și a semănatului.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii va trimite din aparatul central și din institutele de cercetări și institutele de învățămînt superior, tehnicieni și specialiști pentru a da ajutor practic pe loc în vederea introducerii metodei de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

Hotărîrea obligă Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Culturii și comitetele executive ale sfaturilor populare să organizeze pe toată durata însămînțării de primăvară munca de popularizare și îndrumare pentru aplicarea metodei semănatului în cuiburi așezate în pătrat, mobilizînd în această muncă pe toți specialiștii din agricultură și folosînd în acest scop presa, radioul și alte metode de popularizare.

★

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de această Hotărîre a Consiliului de Miniștri este necesar ca ministerele, organele de stat și agricole, organele și organizațiile de partid și sindicale și conducerile unităților agricole să ia de îndată toate măsurile tehnico-organizatorice și politice în vederea extinderii suprafețelor cultivate cu porumb, a aplicării metodei de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat, în scopul obținerii în acest an a unei recolte bogate de porumb și cartofi.

Ce să citim

Editura pentru literatură politică

Ce foloase au țărani muncitori întovărășiți

Roadele bogate obținute de întovărășirile agricole, față de cele ale țărănilor muncitori cu gospodării individuale sînt un imbold pentru a se întovărăși cît mai mulți țărani muncitori în vederea sporirii producției agricole și a creșterii veniturilor proprii. Cărtea dă exemple de țărani muncitori care au obținut recolte bogate în urma lucrării pămîntului în întovărășire. De asemenea, în carte se arată rolul întovărășirilor în ridicarea producției agricole, precum și sprijinul pe care statul îl dă întovărășiților: credite pe termen lung pentru procurarea de mașini și unelte agricole, materiale de construcții, material săditor pomicol și viticol, îngrășăminte chimice, etc.

În preajma concursului

Deși nu e spectacol, sala căminului cultural din comuna Gugești, raionul Focșani, e plină de lume. Aici teatrul a devenit obișnuință, iar acum, în preajma celui de al treilea concurs al artiștilor amatori, sala căminului a devenit cu totul neîncăpătoare.

Incepe repetiția piesei „Secera Tincuței” de Puiu Maximilian; în sală se stinge orice șoaptă, deși toți cunosc bine acțiunea piesei, căci o ascultă cu aceeași atenție pentru a nu știu cîta oară. O ascultă și o înțeleg, fiindcă ea oglindește viața lor.

...Două comune în întrecere la muncile agricole... O față și un flăcău care se iubesc... Dar întrecerea e întrecere și Tincuța și cei din comuna ei, Dobrești, au terminat seceratul înaintea lui Petre și a celor din Delureni. De aceea, Tincuța îi spune Smarandei, — mama lui Petre: „Uite așa! De nu răzbește Petre cu secera lui, s-o încerce pe-a mea, că-i mai vrednică!... I-am adus lui Petre secera, în semn că noi am terminat azi!” — „Azi, mîine, tot aia e”, — răspunde Smaranda întepată.

Replicile urmează una după alta și interpreții joacă cu mult suflet. Acțiunea piesei se apropie de sfîrșit. Cele două comune se întrec și la predarea cotelor. Petre și Tincuța au primit fiecare chitanța nr. 1. În satele lor se va înființa cîte o gospodărie colectivă și anul viitor vor fi iar în întrecere. Numai că atunci „colectiva noastră o să vă pună în cui nu o seceră, ci o secerătoare mecanică” — spune Cremene, tatăl Tincuței, lui Petre în hazul tuturor.

Repetiția s-a sfîrșit, dar la căminul cultural din Gugești mai stăruie lumina. Victoria Ciurciumel, care interpretează rolul Tincuței, îl cicălește pe Constantin Aluței, tînărul care interpretează rolul lui Petre:

— Ia seama Costică, să nu se întimple și la noi așa, la vară. Să știi că dacă te-oi întrece la secerat, am să vin să-ți tîrn secera mea în cui! Flăcăul însă n-o să uite și fiindcă-i este dragă fata, o să muncească cu multă rîvnă. Cine o să cîștige întrecerea care s-a pornit între ei de-acum, de la însămînțări? Greu de răspuns. Amîndoi sînt tot atît de vrednici pe cît sînt de talentați.

Pe urmele materialelor apărute în „Albina”

„Nu vrea și pace”

Așa este intitulat articolul apărut în pagina 8-a a revistei „Albina” nr. 326. În acest articol se arată că agentul agricol Menciuc Nicolae din comuna Mărăcini, raionul Pitești, nu numai că nu vine la ședințe, dar nici nu se gîndește la realizarea sarcinilor de plan în munca ce i-a fost încredințată. Prin atitudinea lui de nepăsare Menciuc Nicolae pu-

nea piedici muncii de pregătire a însămînțării de primăvară.

Secțiunea agricolă a sfatului popular al raionului Pitești, ne răspunde acum că cele sesizate de noi corespund realității. Ceva mai mult. Tovarășii ne arată că Menciuc Nicolae se complăce în situația arătată mai sus de cîțiva ani și că deși au căutat să-l ajute, el nu a vrut să se îndrepte.

Pentru atitudinea sa de nepăsare față de muncă, agentul agricol Menciuc Nicolae a fost îndepărtat din muncă pe data de 1 aprilie anul curent.

În încheierea răspunsului primit se arată că critica noastră a fost de un real folos și că pe viitor, sfatul popular al raionului Pitești nu va mai tolera asemenea atitudini.

Marcatoare pentru însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat

Cea mai bună metodă de însămînțare a porumbului, a cartofului și a altor plante prășitoare este metoda de însămînțare în cuiburi așezate în pătrat.

Pentru însămînțatul în cuiburi așezate în pătrat este nevoie de marcatoare. Acestea trebuie pregătite din vreme.

Iată mai jos câteva marcatoare propuse de I.C.M.E.A., (Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea și Electricizarea Agriculturii) și care pot fi la îndemîna oricărui producător.

1. — Cultivatorul transformat în marcator

Cultivatorul este o mașină agricolă care are niște cuțite ce pătrund în pămînt și-l afinează, pregătindu-l pentru însămînțat. Iată cum poate fi transformat cultivatorul CUT-21 în marcator:

În cele două părți ale cultivatorului se montează două indicatoare (marcatoare laterale). Ele se montează la fel ca la semănătoarea IAR-511. Cultivatorul are cuțite de diferite forme—labe de gîscă etc.—care sînt fixate pe niște suporturi. Lățimea de lucru a cultivatorului CUT-21 este de 4,2 m., iar porumbul trebuie însămînțat în cuiburi așezate în pătrat la distanța de 70 cm. cuib de cuib. De aceea trebuie să scoatem o parte din cuțite și să lăsăm numai 6 cuțite (cele în formă de labă de gîscă) pe care le prindem pe cultivator cu ajutorul a 6 fixatoare lungi, așezîndu-le la o distanță de 70 cm. între ele. Pe fiecare din aceste cuțite se sudează sau se prind la 3—4 cm. deasupra labei de gîscă, în nituri, cîte două aripioare (două bucăți de fier). Roțile cultivatorului cu axele lor trebuie să aibe între ele o distanță de 2,10 m., iar cuțitele să fie în așa fel așezate încît să lase urme la distanța de 20 cm. de o parte și de alta a urmelor lăsate de roțile tractorului și ale cultivatorului. Aceasta pentru ca atunci cînd se face prășitul mecanic roțile tractorului și ale cultivatorului să nu calce pe rînduri ci între rînduri. Cu aceste modificări simple cultivatorul poate fi folosit la marcarea terenului pentru porumb, cartofi și alte prășitoare.

Mecanizatorii din S.M.T., muncitorii și tehnicienii din gospodăriile agricole de stat trebuie să folosească acest fel de marcator pentru însămînțarea unor suprafețe cît mai întinse de culturi prășitoare în cuiburi așezate în pătrat.

Terenul marcat și semănat apoi în cuiburi așezate în pătrat poate fi prășit de-a lungul și de-a latul parcelei cu același cultivator sau cu prășitoarea de tracțiune animală.

2. — Semănătoarea transformată în marcator

Orice semănătoare veche cu avantren, trasă de animale, poate fi ușor transformată în marcator. Pentru aceasta este necesar să

scoatem de la semănătoarea veche lada de semințe cu distribuitorul pentru a ușura mașina, precum și o parte din brăzdare, lăsîndu-se un număr de brăzdare care, așezate la distanțe de 70 cm. între ele, să încapă în lățimea de lucru a semănătorii.

Mașina astfel pregătită poate fi folosită la marcatul terenului. Ea trebuie condusă astfel încît roțile avantrenului să meargă la întoarcere pe urma lăsată de roata din dreapta a semănătorii — așa cum se face în mod obișnuit cu mașina de semănat.

Distanța dintre roțile avantrenului trebuie reglată în așa fel încît la întoarcere, distanța dintre prima urmă și ultima urmă lăsată de marcator la rîndul alăturat să fie tot de 70 cm.

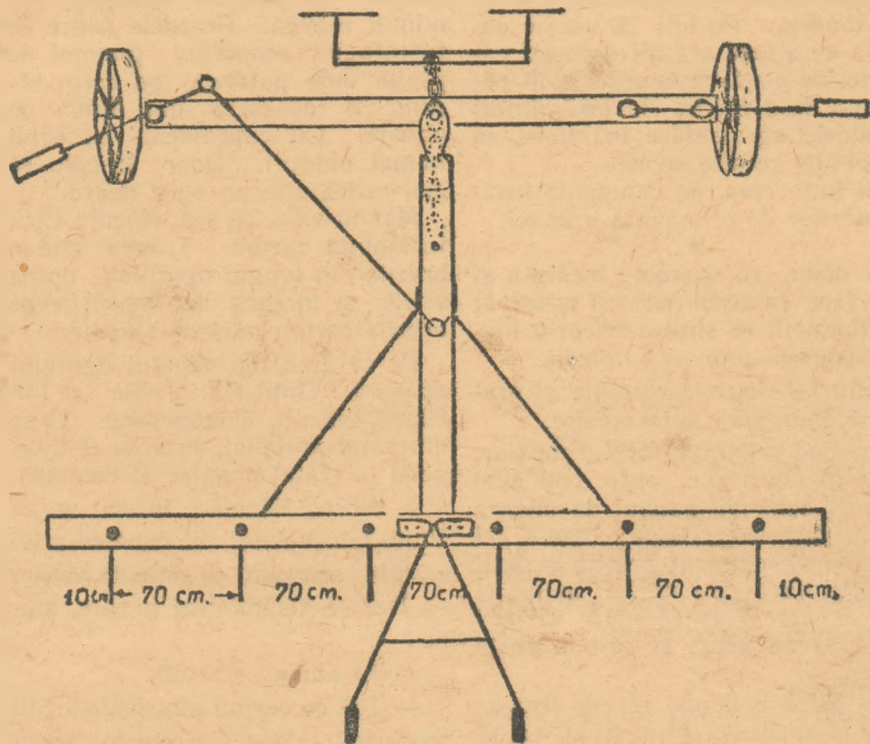
Acest marcator poate fi construit

lemn, fie din vergele de fier ascuțite la capăt. Grosimea cuiului de lemn trebuie să fie de 5—6 cm. iar a vergelei de fier de 14—16 milimetri.

În caz că se folosesc vergele de fier pe ele trebuie prinse niște aripioare (două bucăți de fier) pentru ca acestea să lase o dîră care să se vadă mai bine.

De-a curmezișul pe grinda cu cui se pune o altă grindă de lemn legată prin două contrașișe (vergele de fier sau de lemn). Pentru ca să putem menține mai bine cuiele în pămînt, tot pe grinda cu cui se fixează două coarne așa cum sînt la plugul de tracțiune animală.

Avantrenul se prinde la marcator așa cum este prins la semănătoarea de tracțiune animală, adică

Vedere de deasupra a marcatorului cu avantren.

ușor în gospodării colective, în întovărășiri, în gospodării de stat și în S.M.T. și chiar în comune de către țărani muncitori individuali. Fierarii, tîmplarii din sate și chiar țărani muncitori pot face lesne modificările arătate mai sus.

3. — Marcatorul cu avantren

Un astfel de marcator se poate construi lesne în gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, în întovărășiri cît și în gospodăriile individuale ale țăranelor muncitori.

Ca să facem un marcator cu avantren, trebuie să avem un avantren de la semănătoarea de tracțiune animală.

Marcatorul propriu-zis se face dintr-o grindă de lemn lungă de 3 metri atunci cînd se pun 5 cuie, sau de 3,7 metri cînd se pun șase cuie. Grinda este groasă de 10—12 cm. Pe această grindă se prind 5 sau 6 cuie lungi de 40—50 cm. Aceste cuie pot fi făcute fie din

vergea de mînerului de conducere a marcatorului se prinde cam la mijlocul grinzii cu cui.

Pentru conducerea acestui marcator este nevoie de 2 oameni. Unul trebuie să țină de coarnele marcatorului, iar altul de bara de conducere a avantrenului pentru a menține direcția bună a marcatorului.

Iată în schița de mai sus cum arată un astfel de marcator.

Terenurile marcate cu semănătoarea transformată sau cu marcatorul cu avantren pot fi prășite cu prășitoarea de un cal.

Marcatoarele arătate mai sus pot fi de mare folos oamenilor muncii din agricultură pentru a însămînța culturile prășitoare în cuiburi așezate în pătrat. Este necesar ca atît comitetele executive ale sfaturilor populare, cît și inginerii și tehnicienii agronomi și mecanici să dea un ajutor puternic țăranelor muncitori ca să pregătească din vreme marcatoare pentru semănatul în cuiburi așezate în pătrat.

Fruntași în întrecere

În primele zile ale primăverii, tractoarele S.M.T.-ului din raionul Reghin au pornit să brăzdeze ogoarele gospodăriei agricole colective „Partizanul Păcii” din comuna Ideciul de Sus. Botezatu Ioan și Pop Gligore, doi tractoriști destoinici, au lucrat atunci zi și noapte.

Cu mult elan au muncit și colectivii din Ideciul de Sus. Ei au adreșat colectiviiștilor din toate gospodăriile agricole colective din raion o chemare la întrecere, pentru îndeplinirea la timp și bine a tuturor lucrărilor agricole din primăvara acestui an.

Zilele au trecut repede... Colectiviștii din gospodăria agricolă colectivă „Partizanul Păcii” au folosit din plin toate atelajele gospodăriei. Ajutați de tractoriști, ei au reușit ca pînă la data de 28 martie să termine de însămînțat toate culturile din etapa întâia. La această dată și tractoriștii au fost gata cu aratul ogorului, îndeplinindu-și înainte de termen angajamentul luat.

Despre succesele colectiviiștilor din comuna Ideciul de Sus a mers vestea pînă la raion. Și într-o zi, la sfîrșitul lunii martie, ei au primit răsplata cuvenită: drapelul de gospodărie agricolă fruntașă pe raion în campania însămînțărilor de primăvară.

În întîmpinarea zilei de 1 Mai, colectiviiștii și tractoriștii muncesc cu și mai multă însuflețire pentru a dobîndi noi și noi succese.

Precup Petru
correspondent

Aplică învățămintele căpătate de la frunțașii în cultura cartofului

Luna trecută a avut loc în Răcari, regiunea București, o consfătuire cu frunțașii în cultura cartofului, la care au luat parte numeroși țărani muncitori din diferite comune și sate. Ei au arătat amănunțit felul cum au muncit pămîntul spre a obține recolte mari de cartofi. Printre cei care au vorbit au fost și țărani muncitori Nicolae Olteanu, Ștefan Oseac, Gheorghe C. Mihai și alții din comuna Lungulețu. Urmînd sfaturile tehnicienilor, acești țărani muncitori au cultivat anul trecut cartofi iarovizați și au reușit să dobîndească producții între 20.000-25.000 kg la hectar.

După consfătuirea ținută la raion, în comuna Lungulețu a crescut numărul țăranelor muncitori care s-au convins că prin folosirea metodei iarovizării și respectarea regulilor agrotehnice își vor putea spori recoltele la cartofi. Acum, 860 de producători agricoli din această comună aplică învățămintele căpătate de la frunțașii în cultura cartofului.

Iată-l pe țărani muncitor Nicolae Mirică. El s-a hotărît să cultive pentru prima dată cartofi iarovizați. Învățînd din experiența frunțașilor din comuna sa, el a ales cartofii cei mai buni de sămînță din soiul săpunari și i-a pus la iarovizat. Tot timpul a avut grijă ca tuberculii să-și păstreze frăgezimea. Pentru aceasta el îi stropea din cînd în cînd cu apă cu ajutorul unei măuri. La fel ca el au făcut mulți țărani muncitori.

De asemeni, ei au mai învățat — din cele auzite la consfătuire — că cenușa este un îngrășămint prețios și nu o mai aruncă, așa cum făceau înainte, ci o folosesc la îngrășatul terenului. Avînd terenul arat adînc din toamnă, cultivatorii de cartofi din Lungulețu desfășoară din plin munca pentru însămînțarea cartofilor pe o suprafață de peste 1.100 hectare.

Constantin Predescu
correspondent

Stația de radioamplificare în sprijinul însămînțărilor

„Atențiune, atențiune, aici stația de radioamplificare „Podul Turcului”... auzi în fiecare zi vocea crainice care anunță cele mai proaspete știri din comună. „Transmitem situația însămînțărilor și rezultatul întrecerii patriotice din comuna noastră...”

Așa se întîmplă de la o vreme încoace în comuna Podul Turcului,

raionul Zeletin, unde a intrat în funcțiune o stație de radioamplificare.

Peste 160 de țărani muncitori din comună, care și-au instalat difuzoare în case, ascultă în fiecare zi cu drag emisiunile pentru sate ale posturilor noastre de radio. De un deosebit interes se bucură emisiunile locale în care se popularizează

frunțașii în campania însămînțărilor și metodele lor de muncă.

Căminul cultural și-a propus să invite în fața microfonului tehnicienii agricoli care să dea sfaturile agrotehnice cele mai potrivite pentru cultivarea pămîntului în comuna Podul Turcului.

Steagul întrecerii

De undeva din apropiere un buciom brăzda văzduhul.

Suna buciomul pentru întâia oară în acest an, în comuna Odobești. Pe prispa de lut a casei sale, Huiban Ștefan stătea de vorbă cu deputatul Dodiță Toma. La auzul buciomului, cei doi s-au oprit din vorbă. Li se părea că sunetul adânc, tumultos le vestește izbînda soarelui de primăvară asupra nămeților iernii și-i cheamă la bătălia belșugului, bătălia însămintărilor.

— Că bine fi mai zice din buciom feciorul lui Mardare, grăi Huiban. Iși trecu mina prin barba aspră, gîndindu-se la ce are de făcut a doua zi. Cînd sunetul buciomului se stîne, întrebă:

— Cu însămintările cum stăm? Luăm noi steagul?

— Celelalte comune din raion vor să ne-o ia înainte, — grăi deputatul. Tocmai de asta am venit la tine, să...

— Păi eu frate am tras prima brazdă în comună în primăvara aceasta. Orzul, ovăzul, floarea soarelui le-am însămintat, iar pentru porumb sînt cu arătura gata. Aștept să se mai încălzească vremea și... Ștefan Huiban vru să continue, dar Dodiță Toma i-o luă înainte.

— Ai fost primul, dar mai avem în Odobești țărani care nu au atelaje. Trebuie să însăminteze și ei. Numai așa ciștigăm întrecerea. Mîine cui ari?

— Lui Constantin C. Birgu și văduvei Pilot Adela. Am vorbit cu ei azi. Au sămintă de orz și ovăz pregătită. Și ce zici, comuna noastră o să iasă prima pe raionul Bacău? Cît avem însămintat? Ați făcut situația la sfat?

— Înșămîntate, 620 hectare cu orz, ovăz, cartofi și floarea soarelui. Toți responsabilii de sectoare sînt în astă seară prin comună. Mîine vrem să nu se mai vadă ogoare nearate pe la noi. Înșămîntatul la timp face mult, tovarășe Huiban.

Ștefan Huiban era mulțumit de răspunsul primit. Se gîndi puțin și apoi spuse:

— Vreau să-mi spui cum să fac marcatorul. O să însămintez porumbul în cuiburi așezate în pătrat, după noua metodă. Am citit într-o broșură că anul trecut gospodăria colectivă din satul Vaidă, regiunea Oradea, a scos la hectar peste 5.000 kg. boabe porumb. De ce n-aș scoate și eu așa recoltă?

— Sînt cam multe de spus despre marcator, dar ți le-o spune — grăi Dodiță și începu să explice pe îndelete.

Mulți țărani muncitori din Odobești vor însămintă anul acesta porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Despre dorința lor de a termina însămintările la timp ne vorbesc chemările la întreceri patriotice în cinstea zilei de 1 Mai. Toate satele din comună se află în întrecere. Țăranii muncitori din satul Trestia, de pildă, au chemat la întrecere în campania însămintărilor pe cei din satul Silvestri, iar cei din Ciuturești pe cei din satul Alexandria. Pe toți îi unește dorința de a face arături de bună calitate, de a păstra umezeala în pămînt, de a aplica la însămintări metodele agrotehnice înaintate, ca să obțină recolte sporite.

Și întrecerea în campania însămintărilor de primăvară e în toi.

★
A doua zi, soarele încălzea și mai tare. În aerul curat și proaspăt al dimineții se simțea bucuria învierii, bucuria reînvierii naturii.

Șiruri de care, cu pluguri și grape se îndreptau spre ogoare.

Trecînd prin fața sfatului popular, Severin Gheorghe opri boii și-și aruncă ochii pe panoul de onoare și citi numele scrise pe panou. Cînd însă se văzu trecut printre codași, se uită dacă nu-i nimeni în jur și sări în car. Voia să fugă, să nu-l vadă vreun vecin și să-l ia peste picior.

— Mîna boii mai repede femeie, grăi el supărat. M-ai ținut ieri acasă, să-ți aduc lut să lipești casa... Ogorul mi-a rămas neînșămîntat. Uite-l pe Cucu Cezar, e la frunțași. Și el are tot doi boi și pămînt ca și mine. Acum ară la cei ce nu au

atelaje. Eu nici pentru mine n-am arat.

Ar fi vrut să mai spună ceva Severin Gheorghe, dar îl ajunse din urmă Jan Tătaru. Acesta dădu bicailor, voind să treacă înainte.

— Noroc măi Gheorghe, mai ai de însămintat? zice Tătaru, ajungînd în dreptul lui Gheorghe Severin.

— Mai am puțin, dar tu unde ari?

— Am arat ieri, aici în șes. Am și grăpat. Acum mă duc să semăn cartofii. Li semăn în cuiburi așezate în pătrat. Uite marcatorul e în căruță. Aseară l-am meșterit. Porumbul îl însămintez la fel, cînd ne-or spune tehnicienii că-i vremea potrivită. Dar tu, însămintezi ceva în pătrat?

— Porumbul. Am auzit că așa rodește mai mult.

Pe dealurile și cîmpiile din jurul Odobeștilor se vedeau ogoarele cu grîu de toamnă înverzite. Printre ele zeci de pluguri brăzdau pămîntul reavăn. Brazdele negre se răsturnau, acoperind gunoiul de grajd bine putrezit, pe care țărani îl duseseră din timp pe ogoare. Cît cuprindeai cu ochii numai pluguri. Doar ici-colo se mai vedea cîte un ogor nearat.

Mai la vale, pe șes, Năcuță Licu însămintă cartofi. Trăgea cîte o brazdă în lungul ogorului, opra vitele și începea să împrăștie pe brazdă cartofi mici ca alunele.

Pe cărarea din capătul ogorului apărură Vintu Gh. Vasile și Ion Olaru. Năcuță îi recunosc. Erau din satul apropiat, Trestia, și mergeau la sfatul popular al comunei.

— Noroc Năcuță! începu vorba Vintu Gh. Vasile. Și după ce privi cartofii aruncați pe brazdă, zise: — Dar ce însămintezi tu, bre, alune?

— Ei alune... Cartofi.

— Păi ce cartofi sînt ăștia? Știi proverbul acela: „Ce semeni, aceea culegi“. De ce n-ai căutat cartofi mai mari? Și parcă au stat pe cuptor, așa-s de uscați — zise Vintu, încercînd să sfarme un car-

tof. Eu anul trecut, de pe 18 ari am cules 7.000 kg. cartofi. Și ce cartofi, mari, frumoși. Anul acesta i-am însămintat în cuiburi așezate în pătrat, am făcut larovizarea cartofilor și cînd i-am pus în pămînt colțul era de 2 cm. Peste o săptămînă răsar, iar la tine nici peste 2 luni. Și îi mai semeni și pe brazdă.

Năcuță ar fi vrut să schimbe discuția, dar nu vedea cum. Greșise. Acum pricepea și el. Ii părea rău că nu și-a ascultat vecinul atunci cînd l-a îndemnat să schimbe cartofii și să-i însăminteze în cuiburi așezate în pătrat.

Pe ogorul de alături, Macovei Costică începu să plimbe o greblă uriașă cu 6 colți. Colții lăsau șase urme drepte, din 70 în 70 de centimetri.

— Ce-ai însămintat aici? îl întrebă Ion Olaru.

— Încă nimic — răspuse Macovei. — Am arat doar și am grăpat bine, să nu se evaporeze apa. Acum dau cu marcatorul. O să însămintez porumbul în cuiburi așezate în pătrat cînd s-o mai încălzi pămîntul. Pînă atunci vreau să fie totul pregătît. Cînd se încălzește binișor pămîntul, și tehnicienii spun să putem însămintă porumbul, gata, încep.

★
Seara, la sfatul popular, agentul agricol și cu alți deputați, responsabili de sectoare, întocmeau situația însămintărilor pe comună.

— Astăzi a fost o adevărată bătălie a însămintărilor — zise agentul agricol și apucînd telefonul, chemă raionul Bacău.

— Alo, aici Odobești... S-au însămintat pînă acum în comună 780 hectare cu orz, ovăz, floarea soarelui și cartofi. Pentru porumb s-au făcut arături pe o suprafață de 420 hectare... Cum?... Frunțași? Da, da, așteptăm...

Nu trecu mult timp și în fața sfatului popular al comunei Odobești se opri o mașină. Aducea steagul roșu, steagul frunțașilor în întrecere.

MIHAIL BORZA

Ingrijitorul de vite al colectivei din Zăbrani

În noaptea aceea din februarie, vuvetele de afară îl sculaseră din somn pe Marian Ion, ingrijitorul de vite al colectivei.

— Mărie! Ia auzi tu, Mărie, ce-i afară. Se întoarce lumea pe dos. Și spunînd acestea nevesti-si, Marian sări din pat, se îmbracă în grabă și ieși. Afară, vifornița era cumplită. Dar gîndul de a ajunge cît mai repede la grajd și de a vedea ce fac viteii era atît de puternic, încît Marian nu simțea nici gerul care-i ardea urechile. După cîteva minute de mers, de abia reuși să ajungă pînă în ulița satului. Și pînă la grajdul colectivei mai era atîta cale...

Intr-un tîrziu ajunse. Cu mîinile înghețate, reuși cu mare greutate să deschidă ușa grajdului. Intră. Inima îi bătea așa de puternic de parcă ar fi vrut să-i sară din piept. „Or mai fi trăind viteii?...“ Cînd îi văzu că trăiau toți, îl podidiră lacrimile de bucurie. Pînă dimineața n-a mai stat locului. A adus fîn, pentru fiecare în parte, învelindu-i să nu simtă frigul. Le-a adus de mîncare. I-a îngrijit cu dragostea cu care un părinte își îngrijește copiii. Cînd oboseala îl cuprinse adormi liniștit, căci știa că acum viteii nu vor mai îndura frigul. Afară se luminase de mult.

★
Au trecut ani de cînd în pădurile Milovei, tăietorul de lemne Marian

Ion trudea din greu pentru o fărîmă de pîine cu care deabia își hrănea nevasta și copiii. Dar vremurile acelea s-au dus, ca și anii cînd muncea pe la Hekmüller Mihai sau alți chibaburi din sat, care de multe ori i se adresau în batjocură „măi țigane, dacă nu muncești bine pămîntul, te pui în proțap și te fac sperietoare de ciori“. Astăzi el duce o viață nouă, tot mai bună. E viața colectivului frunțași, iubit și apreciat de tovarășii lui de muncă.

În 1950, cînd s-a înscris în colectivă, Marian Ion, a fost numit ingrijitor de vite. În această muncă, Marian a primit un sprijin serios de la Budău Vasile, brigadierul zootehnic al colectivei. Zi de zi Marian Ion și-a îmbogățit cunoștințele în creșterea vitelor, s-a ocupat cu multă dragoste de îngrijirea lor. Și dacă astăzi colectiva se mîndrește cu animalele de rasă pe care le are, aceasta se datorește în mare măsură și lui Marian Ion, care totdeauna a avut grijă să le curețe, să le dea mîncare la timp și cît mai bine preparată, să le îngrijească așa cum cer regulile zootehnice.

Cînd s-a întors de la București, de la congresul frunțașilor din gospodăriile colective, care a avut loc în primăvara anului trecut, Marian și-a dat și mai mult seama de răspunderea pe care o are. Și astfel s-a hotărît să se înscrie la cursul zootehnic de trei ani căpătînd cunoștințe din ce în ce mai temeinice în îngrijirea vitelor.

A trecut de atunci aproape un an de zile, dar seară de seară Marian stă pînă noaptea tîrziu citind din broșurile și cărțile de specialitate. De aceea și cunoștințele sale zootehnice au crescut mult. Iar acum, cînd sectorul zootehnic al colectivei s-a mărit, numărînd peste 100 cai, 67 vaci și tineret bovin, peste 300 oi, 117 porcine și aproape 500 păsări, Marian pune în aplicare multe din cele ce le-a învățat. Astfel, pe lîngă îndrumările pe care le dă mulgătorilor Lingurar Gheorghe și Corbei Gheorghe sau ingrijitoarei de păsări Ardelean Ioana, el are o grijă deosebită în special față de animalele tinere, care aduc venituri mari colectivei. Numai din vînzarea și contractarea purceilor, în primele trei luni ale anului aces-

ta colectiva a cîștigat peste 26.000 lei. Dar colectiva este frunțașă pe regiune și în creșterea animalelor mici.

★
Colectiviștii îl iubesc mult pe ingrijitorul lor de vite.

„Anul trecut, Marian Ion, pentru cele 584 zile-muncă făcute de el și de nevastă-sa, a primit produse în valoare de aproape 34.000 lei. A dus atîtea bucate acasă, cum n-a avut el toată viața“, a spus socolitorul colectivei, Vuculescu Mihai. Și-ntr-adevăr nici cînd n-a fost atît de îmbelșugată viața lui Marian Ion, cum este astăzi. Și-a cumpărat mobilă nouă, obiecte casnice, o vacă și i-au mai rămas atîtea bucate încît el nu mai duce grija zilei de mîine.

În anul acesta ingrijitorul de vite al colectivei din Zăbrani va avea bucuria și posibilitatea să îngrijească vitele și mai bine. Cele trei grajduri și două maternități noi, care vor fi construite după modelul celor din Uniunea Sovietică, vor da puțința unei îngrijiri alese vitelor. Roadele muncii lui vor fi mai bogate și dorința de a-și construi o casă nouă se va împlini. Iar pe fiul său Ion, care termină anul acesta școala elementară, îl va trimite să studieze zootehnia.

LIVIU ȘERBU

Primăvara în colhozurile din apropierea Moscovei

Străbatem pământurile colhoznice ale raionului Mihnevski, situat la 80 km. sud de Moscova. Peste tot se simte primăvara. Pe colinele curățate de zăpadă se întind rîndurile drepte și verzi ale semănturilor de toamnă. Pe marginile drumurilor susură piriiașe tulburi. Cîrîpitul celor dintîi păsări călătore umple văzduhul.

Insoțitorul nostru, Serghei Petrovici Kuznețov, secretarul organizației de partid al S.M.T. nr. 1 din acest raion, ne spune că în raionul Mihnevski colhoznicii se îndeletnicesc îndeosebi cu creșterea animalelor și cu cultura legumelor.

Iată că încep să se întindă ogoarele colhozului „Stalin”. Acest colhoz realizează 90 la sută din veniturile sale de la cele două ferme de vaci și de la ferma de porci. Aici, ca și în alte colhozuri, se cultivă varză timpurie și roșii. În producția colhoznică ocupă un loc însemnat culturile de legume și cele furajere. În acest an se vor însămînța pe o mare suprafață porumb și floarea soarelui pentru însilozare.

În satul Tișkovo intrăm în casa președintelui colhozului „Stalin”, Nikolai Alexeevici Nilkin, de la care aflăm că în acest an s-au scos pe cîmp 2.100 tone de bălegar, adică cu 500 tone mai mult decît anul trecut.

Făcînd cunoștință cu Vasili Ivanovici Anosov, șef al unei brigăzi de legume, aflăm că anul trecut, datorită folosirii ghivecelor nutritive, brigada lui a obținut cîte 35.000 kg. de varză timpurie la hectar. Vinzarea ei a dat un spor însemnat la veniturile colhozului. Pentru primăvara aceasta brigada a pregătit 160.000 ghivece nutritive.

Iată și colhozul „Timireazev”. Pe președintele acestui colhoz, Alexandr Iakovlevici Taratinov, l-am întîlnit la ferma de vaci. Aici creșterea animalelor reprezintă o mare bogăție. Îl întrebăm pe conducătorul colhozului cum stau lucrurile cu nutrețurile acum, primăvara.

— Cu mult mai bine decît anul

trecut, — ne răspunde Taratinov. Vitele au nutreț de ajuns.

În drum spre clubul sătesc, unde urmează să se țină azi adunarea generală a colhoznicilor, președintele colhozului ne spune că mulgătoarele de la fermă, ca de altfel și toți colhoznicii, muncesc cu multă tragere de inimă. După plinara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. au crescut considerabil veniturile colhoznicilor. Munca insufletită a țaranilor îngăduie să se traseze mari sarcini de producție.

Oamenii se adună voioși la club. Pînă la începerea adunării, mulți din ei se duc pe la bibliotecă, în una din odăile clubului. Aici îl întîlnim noi pe unul din cei mai vechi colhoznici din artelul agricol „Timireazev” — Serghei Ivanovici Ivanov. Bătrînul, vorbăreț din fire, ne vorbește despre viața lui

— Viața noastră devine tot mai bună. Mulțumim Partidului Comunist pentru grija pe care ne-o poartă. Veniturile noastre sporesc. Noi sîntem trei: eu, nevasta și fata noastră. Într-un an am cîștigat în colhoz aproape o tonă de cerea-

le, aproape trei tone de cartofi, varză, morcovi și altele. Ni s-a dat fin și paie pentru vite. Căpătăm și bani. Avem și gospodărie pe lîngă casă: o vacă, patru oi cu șapte miei, găște, rațe, găini. Și așa avem cu toții.

...Planul, bugetul și contractul cu S.M.T.-ul s-au discutat cu insufletire, gospodărește. Odată cu sporirea recoltelor la hectar la toate culturile, colhoznicii au hotărît să are 40 hectare de pămînturi virgine.

★

M-a cuprins un simțămînt de mare bucurie cînd ne întorceam la gară, la trenul de Moscova. Străbatem aceleași pămînturi ale raionului Mihnevski. Ogoarele nu se văd din pricina întinericului. Dar miresmele pămîntului reavăn și ale umezelei primăvăratoace răzbesc prin geamurile automobilului.

— Colhoznicii noștri făuresc lucruri mari, — spune Serghei Petrovici Kuznețov. Oamenii vor să ia de la pămînt cu mult mai mult decît au luat vreodată. Și vor lua, de bună seamă!

S. ALEXEEV

Pictorii sovietici își dedică bună parte din lucrările lor înfățișării vieții oamenilor muncii din agricultură.

Tabloul de față, „Fiul”, este realizat de L. Scipaceva și prezentat în cadrul expoziției Institutului de pictură din Moscova.

A. PLEHANOV

Întărirea bazei de nutrețuri în colhoz

care s-au răsădit pe cîmp în gropi situate la 50 cm. una de alta lăsîndu-se între rînduri o distanță de 70 cm.

În cursul vegetației acestei culturi s-a făcut de 3 ori cultivarea între rînduri și plivitul rîndurilor. Cînd au apărut vătămătoarele, plantele au fost pulverizate cu o soluție numită hexacloral.

Toamna s-au obținut cîte 96.000 kg. de sfeclă furajeră, 95.700 kg. de varză furajeră și 47.400 kg. de napi furajeri la hectar.

Dovlecii furajeri s-au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat. Această a îngăduit ca peste vară pămîntul să fie lucrat de trei ori între rînduri, cu tractorul H.T.Z.-7 cu cultivator atașat, de-a lungul și de-a curmezișul rîndurilor. Această cultură a dat o recoltă de 44.000

kg. la hectar. Dovlecii furajeri au început să se dea vacilor din luna septembrie.

În anul 1953 s-a însămînțat în colhoz pe o suprafață de 25 hectare floarea soarelui pentru însilozare. Pe diferite loturi însămînțate cu această cultură s-au obținut recolte de la 18.000 la 32.000 kg. de masă verde. Floarea soarelui s-a însămînțat la 7—8 mai, cu semănătoarea trasă de tractor, cu un spațiu între rînduri de 60 cm. și cu o normă de însămînțare de 25 kg. la hectar. În cursul vegetației semănăturile au fost lucrate de cîteva ori. Floarea soarelui a fost recoltată și însilozată în ultimile zile ale lui iulie.

Ierburile anuale — borceașul cu ovăz, orăstică cu ovăz, iarba de sudan, ciurmiza, dughia și ovăzul pentru nutreț verde s-au însămînțat în

La o fermă de vaci

La ferma de vaci a colhozului „Steaua Polară” din ținutul Stavropol vitele sînt hrănite în mod rațional, după anumite rații. Așa de pildă, mulgătoarea Maria Novikova dă vacii „Lenta”, de la care obține 21 litri de lapte pe zi, 8 kg. fin, 20 kg. sfeclă, 15 kg. nutreț însilozat, cîte 1,5 kg. uruială de ovăz și de orz, 2 kg. turte de floarea soarelui și 50 gr. sare. Vacile primesc cantități de nutrețuri diferite în funcție de productivitatea lor.

Iată cum se hrănesc vacile la fermă. Hrana este alcătuită din diferite nutrețuri. Dimineața se dă uruială de orz, apoi sfeclă amestecată cu o treime din rația de coceni de porumb și jumătate din rația de fin. La prînz se dau turte de floarea soarelui, apoi paie tocate și fierțe amestecate cu două treimi din rația de nutreț însilozat; iar seara două treimi din rația de coceni de porumb amestecați cu nutreț însilozat și a doua jumătate a rației de fin.

La fermă toată munca se desfășoară potrivit orarului stabilit. Vacile se mulg de trei ori pe zi; la orele 5, 11 și 18. Celelalte bovine sînt hrănite la orele 6,30, 13 și 19,30. Vacile se curăță de la 8 la 9, înainte de mulsurile de la prînz și de seară, iar dimineața și seara sînt scoase la plimbare. Restul timpului vitele se odihnesc.

Aici se dă o mare atenție vitei. Lor li se dau cele mai bune nutrețuri: fin de lucernă, sfeclă, uruială de orz și ovăz. Ca și vacile, viteii sînt hrăniți cu rația. Ei capătă cantități diferite de fin, sfeclă și nutrețuri concentrate, după vîrsta și starea sănătății lor.

Îmbunătățirea hrănirii, întreținerii și îngrijirii vitelor contribuie la ridicarea productivității lor.

În toate aceste succese joacă un rol hotărîtor îngrijitorii de vite, care au de-acum o bogată experiență. Ei studiază realizările științei și ale experienței înaintate la cursurile zootehnice de trei ani, care sînt conduse de zootehnicianul colhozului.

A. PLEHANOV

Colhozul „Pobeda” din raionul Visokogorski, R.S.S.A. Tătara, a însămînțat în anul 1953, cu ajutorul Stațiunii experimentale regionale tăiere pentru creșterea animalelor, sfeclă furajeră, varză, napi, turneps, dovleci și floarea soarelui pentru însilozare și a obținut recolte mari la aceste culturi.

Sfecla furajeră și varza au fost însămînțate pe pămînturile roditoare din valea riului Kazanka. Înainte de însămînțare s-au imprăștiat îngrășăminte pe ogoare: 250 kg. de superfosfat și 150 kg. de clorură de potasiu la hectar. Sfecla a fost însămînțată cu semănătoarea trasă de tractor, în rînduri largi, cu un interval între rînduri de 60 cm. și cu o normă de însămînțare de 16 kg. la hectar. Înainte de însămînțare semințele de sfeclă au fost tratate. Varza furajeră și napii furajeri au fost cultivați în răsadnițe

anul 1953 pe o suprafață de 106 hectare. Pentru a se asigura neconținut hrană verde suplimentară animalelor, ierburile anuale s-au însămînțat la trei epoci — la 5 mai, 20 mai și 10 iunie. S-au obținut cîte 16.100 kg. de masă verde și cîte 3500 — 4000 kg. de fin la hectar. S-au obținut recolte mari de fin și de pe loturile cu ierburi perene.

Datorită măririi suprafețelor cu semănături de culturi furajere și îmbunătățirii pe acest temei a hrănirii vacilor, în colhoz a sporit mult producția globală de lapte. Dacă în septembrie 1952 producția globală de lapte de la 114 vaci a fost de 19.577 kg., în aceeași lună din anul 1953 ea s-a ridicat la 27.657 kg.

În anul 1954 suprafața culturilor furajere din colhoz se va lărgi mult.

A. RAHMATULLIN
Candidat în științe agricole

Ce lucrări trebuie făcute în via de rod

Mai mulți țărani muncitori, cultivatori de viță de vie doresc să știe ce lucrări trebuie făcute în această perioadă la vița de rod. Publicăm răspunsul tovarășei inginer Veronica Drăgușanu.

★

Pentru a putea dobândi o producție sporită de struguri și înălțura pagubele pricinuite în unele locuri de gerul deosebit de aspru din iarna care a trecut, este nevoie ca în perioada aceasta să facem o serie de lucrări în via de rod. În unele regiuni lucrările de îngrijire în vii au început pe la sfârșitul lunii martie și se continuă în timpul lunii aprilie. Aceste lucrări trebuie făcute la timp, fiindcă orice întârziere duce la scăderea producției.

Dezgropatul. Acolo unde lucrarea de dezgropare a viei nu este terminată, trebuie luate măsuri ca această lucrare să se facă în cât mai scurt timp. Dacă se întârzie cu dezgropatul și zilele sînt călduroase, mugurii se umflă și atunci cînd vița se dezgropă se rup foarte ușor. De multe ori dacă se întârzie prea mult cu dezgropatul, ochii de pe coarde se clocesc și mor, și deci producția va scădea. Dezgropatul este o lucrare care trebuie făcută cu mare atenție, pentru a nu se scutura ochii care sînt foarte gingași și a nu se vătăma coardele.

Completarea golurilor. Pentru menținerea viei în stare bună, în fiecare an se cere ca lipsurile de viță să fie completate. În plantațiile tinere golurile se vor completa cu viță altoită. În viile mai bătrîne completarea golurilor se face prin marcotaj, adică se trage o coardă de la un butuc vecin cu golul și se îngropă la 30—40 cm. adîncime, scoțîndu-se capătul coardei afară tocmai în locul gol, apoi se mușuroiește. Acest mijloc de a completa golurile se folosește în special în viile plantate pe terenuri nisipoase sau pe terenuri joase și umede. Se mai pot completa golurile și prin plantarea de

butași de port altoi înrădăcinați, care în vara celui de al doilea an de la plantare se altoiesc în uscat sau în verde.

Tăiatul. Din cauza lernii grele viile, în deosebi cele neîngropate, îngropate rău sau mușuroite, au pierdut mulți muguri de pe coarde. De aceea, producătorii trebuie să controleze cu multă grijă fiecare parcelă de vie, ca să vadă felul cum au ieșit viile din iarnă și să știe ce tăiere să le facă. Tăierea se face în funcție de pierderile de ochi de pe coarde.

Iată metoda prin care se află aceste pierderi: 1) prin tăierea făcută prin ochi; 2) prin ținerea coardelor în apă în camere încălzite. Se iau din fiecare hectar de vie cîte 50 bucăți coarde de la diferiți butuci. În cazul întâi se face o tăietură cu o lamă sau briceag prin mugure și dacă partea tăiată e de culoare verde-alburie, atunci ochii sînt sănătoși; dacă culoarea e brună sau neagră înseamnă că ei sînt distruși de îngheț sau clociți. În cazul al doilea se țin coardele legate în pachete, cu capătul de jos în apă în camere încălzite, 3-4 zile, în care timp ochii sănătoși se umflă.

Cînd pierderile de ochi sînt mai mici (sub 20 la sută), acestea se vor completa prin tăierea mai lungă a corzilor cu 3—4 ochi în plus decît cea obișnuită, specifică regiunii; atunci cînd pierderile sînt mai mari (peste 20 la sută), la fiecare butuc se vor lăsa mai multe coarde decît în mod obișnuit, chiar un număr dublu. În caz că a înghețat și lemnul coardelor, tăierea se va face la cepi, iar buturuga se va mușuroi. Pentru a nu greși, e bine ca podgorenii să se adreseze inginerilor și tehnicienilor agronomi de la regiune și raioane din sectorul viti-pomicol, care sînt obligați să controleze vița de vie și să le arate cum să facă tăiatul viei.

Copcitul. Prin această lucrare, care se face odată ce tăiatul se în-

depărtează rădăcinile date din buturugi. Lucrarea trebuie făcută cu multă grijă, ca să nu se rănească butucii. Cînd această lucrare a fost neglijată și sînt multe rădăcini date din butuc, ele nu se vor îndepărta toate deodată, ci în mod treptat. Acum se va îndepărta numai o treime din ele, urmînd ca o altă treime să se înlătore în luna august-septembrie, iar restul în primăvara anului viitor.

Arăcitul. Această lucrare constă în înfigerea aracilor în pămînt. În viile susținute pe spalier se întăresc bulamacii, se înlocuiesc cei putrezi și se întind sîrmele.

Pentru procurarea aracilor producătorii se vor adresa sfaturilor populare locale, care-i vor îndruma de unde urmează să și-i procure.

Incordatul și legatul. La încordat (cercuit) se va ține seama ca să nu se îngrămădească coardele. Această lucrare de asemenea trebuie să se facă cu mare atenție, ca să nu se scuture mugurii. Cînd lucrarea e întîrziată și via a pornit, se va aștepta pînă se vor întări lăstarii, adică după dezmușurăt și apoi se vor lega coardele. Formele obișnuite de cercuit se vor face după specificul regiunii. Coardele se leagă cu răchită, salcie, cîneapă.

Sapa mare. Aceasta este lucrarea prin care se reface structura solului bătătorit cu ocazia lucrărilor de primăvară și se distrug buruienile. Lucrarea ajută de asemenea la reținerea în pămînt a apei dobîndită din topirea zăpezii. Lucrarea se poate face cu plugul de vie, la 18-20 cm. adîncime sau cu sapa. După terminare terenul trebuie să rămînă neted. Odată cu această lucrare se îngroapă și gunoiul dat ca îngrășămînt.

Pentru a obține recolte mari de struguri și de bună calitate, colectivității, întovărășirii și țărani muncitori cu gospodării individuale sînt chemați să facă toate lucrările de îngrijire în viile lor, la timp și în cit mai bune condiții.

DATORIE PATRIOTICĂ

Anul trecut comuna Călărași-Turda a primit steagul de comună fruntașă pe întregul raion în predarea cotelor. Hotărîți ca și anul acesta comuna lor să-și mențină steagul de comună fruntașă, țărani muncitori din Călărași grăbesc predarea cotelor de carne și lapte.

La magazie, agentul colector Sel Arpad nu mai prididea cu cîntăritul. Mulți țărani muncitori, cum sînt Biro Ion, Sel Gavrilă, Ciugudean Gheorghe și alții, au achitat cotele de carne pe întreg anul. În mai puțin de o lună de zile Kiraly Ferentz a predat la centrul de prelucrare a laptelui cantitatea de 200 litri lapte, achitîndu-și astfel cota pe întreg anul. Și-au mai achitat cu cîinste cotele de carne și lapte și alți numeroși țărani muncitori, printre care Baci Dănilă, Bogosî Andrei, Sas Gheorghe, Boroș Iuliu, Naghi Ion, Borta Nicolae și Suci Gheorghe. Numele lor stau la loc de cîinste pe panoul de onoare.

Pe la sfârșitul lunii martie, aproape toți țărani muncitori își achitaseră cotele. Numai Horga Vasile nu voia și pace. Spunea că „n-a trecut anul... Sel Arpad îl cunoștea mai de mult pe Horga. Știa că-i un om cîstit, însă avea obiceiul să rămînă „mai la urmă“ și la colectări și la însămînțări și la toate. „Nu-i nici un bai — spunea Horga — dacă s primul sau ultimul... Cu el trebuia stat de

vorbă serios. De aceea, Sel Arpad s-a dus la Horga acasă.

— Ziua bună gospodari! zise colectorul intrînd în casă. Horga Vasile multumii cu glas morăcinos, dar nu-l privi pe Sel, ci-și proba mai departe bocancii noi nouți ce-i luase de la cooperativă.

— Apoi, să-i porți sănătos! îi ură Sel, rupînd tăcerea.

— Mulțămim — răspunse nevesta, căci Vasile al ei parcă nici n-avea. Și-a cumpărat și haine, iată-le!

Sel se interesă apoi despre băiatul din armată. Nevasta se grăbi să-i arate fotografia băiatului, pe care o primise tocmai zilele acestea.

— A fost avansat în grad — spuse ea — și-l vezi ce gras e? Scrie să nu-i trimitem nimic, căci el are de toate acolo. Horga văzînd că colectorul nu-și face vorbă despre cotă, se mai lumină la față și intră și el în vorbă.

— Pe vremea cînd am făcut eu armata, mai departe de soldat n-am putut avansa. Însă bătaie și foamecă numai eu știu cît am îndurat!

— Și eu tot așa am pățit — mărturisii Sel, amintindu-și cum a făcut și el armata. Dar băiatul de la școala din Cluj cum o duce?

— Nici cu el nu mi-e rușine — se lăudă Horga. Îi băiat harnic, are bursă: casă-casă, masă-masă, toate de la stat.

— Vezi frate Vasile cum ne-a-

jută statul? Și noi trebuie să-l ajutăm, căci tot pe noi ne ajutăm. De pildă... cotele.

Auzind de cote, Horga lăsă capul în jos. De atîtea ori au venit tovarășii la poarta sa și nici pînă azi nu și-a achitat datoria. Sel vru să plece.

— Stai, nu pleca, — îl opri Horga. Vreau să spun că... să nu iei în nume de rău. Mîine aduc cotele!

A doua zi, Horga Vasile a fost primul care a venit cu carul la magazie, aducînd restanțele pe anul trecut și cota de carne pe anul acesta.

★

Duminică. Adunare populară la cîminul cultural. Sel Arpad cominică mîndru în fața țărani muncitori:

— Comuna noastră este fruntașă pe raion la colectări pe trimestrul I. Am îndeplinit planul cu 174 la sută la lapte și cu sută la sută la carne. Ne menținem steagul de comună fruntașă pe raion. Aceasta este o mare cîinste pentru toți țărani muncitori din comuna noastră. Să nu dăm steagul de fruntași nici în trimestrele următoare!...

— Nu-l vom da!... Ne vom strădui să fim mereu fruntași!... au hotărît într-un glas toți cei de față. Fiecare țaran muncitor din sală își da seama că prindîndu-și cota, a ajutat muncitorii să producă mai multe mărfuri industriale.

A. BĂBEANU

În multe comune și sate din raionul Buzău cresc pomi fructiferi și viță de vie. Printre acestea se numără și comuna Pleșcoi. Țărani muncitori de aici pun mare preț pe îngrijirea pomilor și viilor. Ei aplică cu tot mai mult interes sfaturile și îndrumările căpătate din conferințele ținute la cîminul cultural și de la inginerii și tehnicienii agricoli. Ți-e mai mare dragul să privești livezile țărani muncitori Caloian Vrabie, Găgiulescu Ion, Ion N. Caloian, Nicu M. Purice, precum și alte altora. Pomii văruiți, curățați de uscături și omizi, au înmugurit și sînt gata să înflorească. Dintr-un număr de 14.130 pomi fructiferi cît sînt în comună, au fost curățiți de ramuri uscate, de omizi și au fost văruiți 8.200 pomi. Unii pomicultori s-au îngrijit să completeze golurile din livezi cu încă 450 pomi. Totodată s-a continuat și cu gunoiul pomilor la rădăcină. Pînă în prezent 1.025 pomi roditori au primit acest îngrășămînt prețios.

O atenție deosebită au dat țărani muncitori din comuna Pleșcoi și lucrărilor în vii. Mulți dintre ei, ca Moise Lica, Constantin N. Rusu, Gheorghe Olteanu, Ghiță Petre și alții au cărat din timp gunoiul de grajd la cîmp. În scurtă vreme au fost gunoite 37 hectare cu vie. Dezgropatul viței de vie s-a făcut anul acesta respectîndu-se cît mai bine regulile agrotehnice. Țărani muncitori au dezgropat vița cu grijă, ferind coardele de distrugere și ajutînd astfel la mărirea producției. După dezgropat a urmat tăiatul viei. Și în această acțiune sînt numeroși fruntași, printre care Ion Gh. Petre, Constantin I. Trîntea, Constantin Stoian, Constantin Dumitrache și alții.

Iviston Sava
corespondent

Vor livra legume și fructe pe bază de contract

În primăvara aceasta, Agevacoop Turnu Severin a dus o muncă temeinică pentru popularizarea hotărîrii cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a legumelor, semințelor de legume, fructelor și strugurilor de masă.

Rezultatele muncii de lămurire n-au întîrziat să se arate. Numai în ultima vreme s-au încheiat 26 contracte de legume și zarzavaturi în raionul T. Severin, dintre care 11 în comuna Cernet.

În ceea ce privește contractările de fructe, pînă în prezent, numai în comuna Izvorul Birzei s-au încheiat 16 contracte pentru 12.600 kg. struguri de masă, 3.700 kg. prune altoite, 7.400 kg. prune de vară și 800 kg. mere.

Grasu G. Ioan
corespondent

Peste 32 vagoane fructe contractate

Încă de pe acum mulți țărani muncitori din comuna Teregova, raionul Caransebeș, au făcut contractări de fructe conform noului sistem de contractare de legume, zarzavaturi, fructe, etc. Printre primii țărani muncitori care au făcut astfel de contracte se află Vernicuță Iacob, ce și-a luat angajamentul în contract să predea cooperativei 4.000 kg. mere și 4.000 kg. prune, iar Blaj Vasile să predea 5.000 kg. mere și 4.000 kg. prune.

Pînă în prezent în comuna Teregova au fost contractate 20 vagoane mere și peste 12 vagoane prune.

Bohatir Leon
corespondent

Cronica săptămînii

Propunerile sovietice în centrul atenției întregii lumi

Au trecut mai bine de două săptămîni de la nota guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. în legătură cu asigurarea securității colective în Europa. De atunci, în toate colțurile lumii, continuă discuții însuflețite în jurul propunerii sovietice. Dacă purtătorii de cuvînt ai guvernului american s-au pripit ca sub diferite motive să se declare împotriva propunerilor sovietice, celelalte guverne apusene nu au procedat în același chip.

Insuși Eden, ministrul de externe englez, a declarat în Camera Comunelor că Statele Unite au făcut într-adevăr o serie de observații proprii, fără a fi consultat înainte guvernele interesate.

În această privință sună limpede cuvintele deputatului laburist George Thomas: „Opinia publică este obosită de faptul că guvernul american face tot timpul numai ceea ce vrea el. Pe cît se pare, el (guvernul S.U.A.) nu este mulțumit de această ofertă, în timp ce oamenii de rînd sperau că se va întreprinde ceva pentru a pune capăt războiului rece“.

Uneltirile războinice ale cercurilor conducătoare din S.U.A. în Indochina

În ultima vreme, ministrul afacerilor externe al Statelor Unite, Dulles, a luat obiceiul să rostască cit mai des discursuri.

Cu aceste prilejuri, ministrul de externe american își dă în vileag adevăratele sale gânduri. Așa a făcut la 5 aprilie. Luînd cuvîntul în problema indochineză, Dulles și-a înfățișat planul său care ținește la întinderea acestui război. Ministrul de externe al Statelor Unite a mers atît de departe, spunînd, că, chipurile, situația din Indochina ar amenința „...securitatea Statelor Unite“.

Dar poate da cineva crezare faptului că o țară ca R.D. Vietnameză, aflată la mai bine de 8.000 km., poate primejdui securitatea Statelor Unite? De bună seamă că nu. Altele sînt socotelile cercurilor guvernante din S.U.A. Indochina are însemnate bogății (cositor, cauciuc) și se află în apropierea R.P. Chineze și Uniunii Sovietice, lucruri care fac ca Indochina să capete un rol de seamă în planurile războinice ale guvernanților americani.

Căutînd să ascundă amestecul direct al cercurilor războinice americane în războiul murdar dus

Într-adevăr, deputatul englez are dreptate cînd spune că oamenii simpli își pun multe speranțe în succesul noilor propuneri sovietice. În toate țările îți poți da seama de acest fapt, chiar și răsfoind ziarele, fie ele și reacționare. De pildă, ziarul „France Soir“ arată că în planul sovietic de asigurare a securității colective „nu există nimic ce ar fi contrar intereselor naționale ale Franței. Dimpotrivă“.

Dar nu numai în Franța sau în Anglia se numără tot mai mulți sprijinitori ai propunerii sovietice. Insuși ministrul de externe al Canadei, Pearson, și-a arătat convingerea că: „Occidentul nu-și poate permite să respingă imediat și fără examinare orice propuneri serioase privitoare la reglementare, pe care le poate prezenta U.R.S.S.“.

După cum se vede, cu toate străduințele depuse de guvernele occidentale de a învălu în tăcere nota guvernului sovietic, ea este larg discutată în toate țările. Propunerile concrete făcute de Uniunea Sovietică sînt atît de limpezi, încît ele au pătruns adînc în cele mai largi mase populare.

Împotriva popoarelor din Indochina, Dulles a vînturat ideea „internacionalizării conflictului“, adică transformarea Indochinei într-o a doua Coree. Dulles s-a folosit de născocirea sa de mai înainte, cum că R.P. Chineză ar fi amestecată în războiul din Indochina.

Declarațiile ministrului de externe al S.U.A. sînt făcute în preajma așteptatei conferințe de la Geneva și au rostul să pună noi obstacole în calea unei înțelegeri în problema indochineză. Dar planurile cercurilor războinice americane sînt privite cu indignare de popoarele lumii. Pînă și aliații cei mai apropiați ai cercurilor agresive americane, cum sînt guvernanții din Anglia și Franța, nu s-au arătat prea bucuroși de propunerea lui Dulles. Ziarul francez „Le Monde“ nu s-a sfiit să arate într-un articol redacțional că politica S.U.A. amenință pacea generală.

Popoarele lumii așteaptă cu încredere lucrările conferinței de la Geneva, în care și-au pus mari speranțe. Ele doresc cit mai grabnic ca, pe calea tratativelor pașnice, să se ajungă la curmarea războiului din Indochina.

O aniversare glorioasă

Ziarul „l'Humanité“ — organ central al Partidului Comunist Francez — împlinește, la 18 aprilie, 50 de ani de la apariția sa. În tot acest răstimp ziarul a constituit un adevărat tribun al națiunii franceze.

Purtător de cuvînt al Partidului Comunist Francez, tribună înaintată a clasei muncitoare, a națiunii franceze, „l'Humanité“ a dus luptă timp de-o jumătate de veac pentru pînea poporului francez, pentru pace și independență națională. Nici atunci cînd (în anul 1939) trădătorii Franței pun în afara legii Partidul Comunist Francez, interzicînd ziarul, „l'Humanité“ nu-și încetează apariția. În condiții grele, cu prețul unor mari jertfe, ziarul

a continuat să apară, să spună masele adevărul, să le cheme la luptă împotriva trădătorilor și cotropitorilor hitleriști.

Masele largi populare franceze iubesc ziarul „l'Humanité“ pentru că vîd în el un purtător neînfriecat al năzuințelor lor cele mai simple: pîine, pace și independență națională.

Acum, cînd Franța este împinsă spre dezastru de unii conducători politici francezi aflați în slujba imperialiștilor americani, „l'Humanité“ arată națiunii franceze primejdia care o amenință, demască uneltirile imperialiștilor străini. Miliioane de francezi așteaptă cu nesăț cuvîntul dător de nădejde al ziarului lor drag.

Ce este și ce urmărește „comunitatea defensivă europeană“

Bătrînul nostru continent european găzduiește pe întinsul său 32 de state. Fiecare din locuitorii acestor țări își au felul lor deosebit de viață. În Europa sînt state cu o economie capitalistă și state cu o economie socialistă. Pescarul din Bretania (Franța) ori muncitorul agricol din Italia n-au aceeași viață și aceleași preocupări zilnice ca pescarul romîn din Delta Dunării ori colhoznicul din Ucraina. Și totuși oamenii aceștia, atît de diferiți, care locuiesc în aceeași casă bătrînească — continentul Europei — se întîlnesc pe aceeași punte. Puntea aceasta o formează dorința lor comună de a se înțelege unii pe alții, de a respecta fiecare felul de a trăi al celuilalt.

Și iată că în aceeași Europă sînt oameni de stat, politicieni cu școli înalte, care nu știu totuși nici atîta geografie cît un elev din primele clase de liceu. Nu știu sau nu vor să știe că în Europa nu sînt numai 5 țări și jumătate — așa cum susțin ei, — ci 32 de țări, cum scrie dealfel în orice manual de geografie.

Care sînt țările care există în Europa după unii oameni de stat? Iată-le: Franța, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg și Germania apuseană (adică acea parte din Germania care se află sub ocupația celor trei puteri apusene). Această Europă ei o numesc „comunitatea defensivă europeană“. Dar să vedem cine a întocmit noua hartă a Europei și cu ce scop? În America (deci în alt continent decît cel european), marii bogătași au nevoie în toate colțurile lumii de blocuri militare îndreptate împotriva acelor țări care au scăpat pentru totdeauna de sub jugul lor, împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Bine înțeles că bogătașii americani nu spun lucrurilor pe nume și ei prezintă blocurile lor militare, drept măsuri de apărare a păcii.

Dar popoarele țin minte din experiența lor ce a însemnat întotdeauna pentru Europa, împărțirea pe grupuri de state. Ultimile două războaie mondiale se datoresc tocmai faptului că în anii dinaintea acestor războaie Europa se afla împărțită în grupuri de state vrăjmașe, în loc să fie unită pentru a salva pacea.

Și iată că din nou se creiază în Europa un grup de state opus celorlalte state europene. Planul de constituire a „comunității defensive europene“ este în fond planul de creare a așa numitei „armate europene“ și dacă vreți mai precis, de refacere a militarismului german. Scopul principal pentru care cercurile conducătoare americane vor să injghebeze „armata europeană“ este asigurarea cîrnii de

tun în războiul pe care-l pregătesc împotriva țărilor democratice din Europa răsăriteană. Planul pentru formarea „armatei europene“ a fost încheiat încă în 1952, prin acordurile de la Bonn și Paris. Au trecut 2 ani de la întocmirea acestui plan și „armata europeană“ nu a putut fi încă pusă pe picioare. Cum se explică acest fapt? Popoarele Europei au înțeles bine planul militaristilor americani și depun toate eforturile pentru a-l zădărnici.

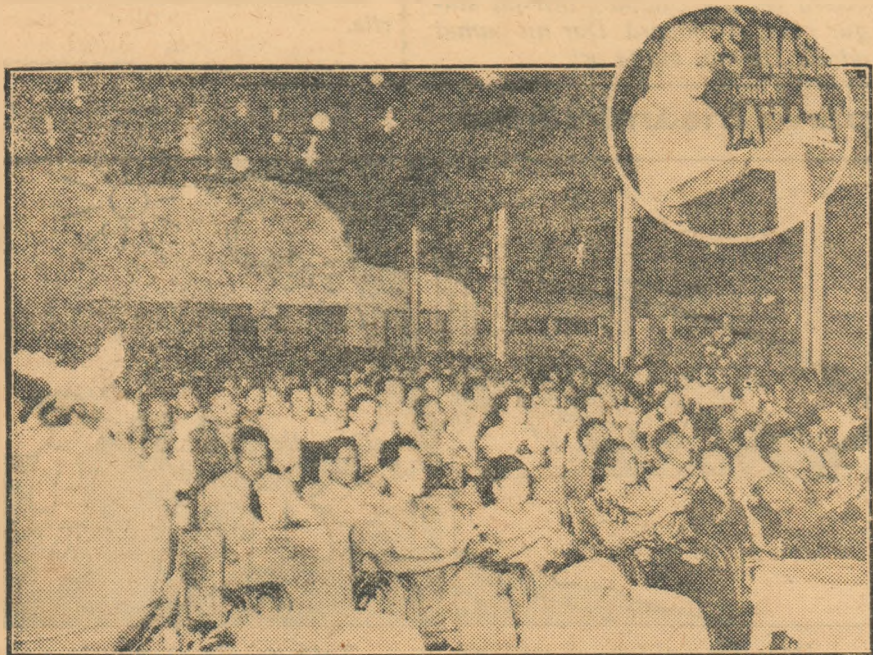
De două ori în mai puțin de un veac, popoarele europene au avut de îndurat războaiele provocate de o Germanie militaristă. De aceea, este ușor de înțeles de ce se opun cu atîta dîrzenie la reînvierea militarismului german. Sub presiunea popoarelor și o parte a burgheziei din Europa apuseană s-a văzut nevoită a se opune planului de crearea „armatei europene“. Astfel, chiar zilele trecute, cînd primul ministru al Italiei, Scelba, a prezentat în Camera Deputaților proiectul de lege privitor la „comunitatea defensivă europeană“ el a fost întîmpinat cu strigăte de dezaprobare ale deputaților, printre care și deputații ai partidelor burgheze. Și mai mare este împotrivirea opiniei publice franceze față de constituirea acestui bloc militar. În ziarele din săptămîna trecută am putut citi declarațiile în care generalul De Gaulle condamnă „comunitatea defensivă europeană“. De asemeni, s-a declarat împotriva acestei grupări de state și mareșalul Juin, care pentru acest fapt a fost înlăturat din funcțiile militare pe care le ocupa.

În schimb propunerea Uniunii Sovietice pentru încheierea unui „tratată general european de securitate colectivă“ a găsit un larg sprijin din partea popoarelor Europei. Și este firesc, deoarece propunerea sovietică ține seama de faptul că în Europa există 32 de țări și numai prin efortul lor comun va putea fi menținută pacea.

Iată cum se pregătesc Europei două destine. O Europă ciuntită, fărâmițată în grupuri de state vrăjmașe care duc la un nou măcel îngrozitor. Acesta-i darul pe care-l pregătesc cercurile conducătoare americane popoarelor Europei.

Crearea unei Europe unite, în stare să mențină și să apercă pacea întregii lumi este calea către care sînt îndrumate popoarele Europei de Uniunea Sovietică. Popoarele vor arăta prin faptele lor că destinul bătrînelui continent european este de a se uni pentru a apăra pacea lumii și marile comori pe care i le-au dăruit locuitorii săi de-a lungul veacurilor.

AUREL RALEA

„70 de milioane indonezieni luptă pentru pace“. Sub această lozincă s-a desfășurat de curînd Congresul Național Indonezian pentru Pace, care a avut loc la Djakarta. Congresul a exprimat hotărîrea popoarelor din Indonezia de a apăra pacea. În fotografie: un aspect din sala Congresului. În medalion: luptătoarea indoneziană pentru pace Rasuna Said, rostînd cuvîntul de deschidere al Congresului.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Fără angajamente...

Rezemându-se mai bine de spe-teaza scaunului, tovarășul Codreanu Nicolae, șeful secției culturale a sfatului popular raional Beiuș mai privi odată satisfăcut planul de muncă pe trimestrul I al anului 1954.

— Să poftescă cine are curajul să se măsoare cu noi. 85 echipe de dansuri, 97 echipe de teatru, 42 echipe de cor, zeci de soliști vocali și instrumentiști; raionul cu cel mai bogat folclor din regiune, cu oameni făcuți anume a fi artiști. Concursul pe regiune, nici vorbă, e ca și cișligat. Doar la București, în faza finală, s-ar putea să avem adversari. Și cum o să se mai vorbească despre noi! Beiușul locul I la concursul echipelor de artiști amatori. Beiușul fruntaș pe regiune și pe țară în muncile agricole de primăvară. Beiușul fruntaș la toate...

Zilele au zburat ca frunzele bă-tute de vânt. Aceiași oameni, în a- ceeași secție alcătuiau darea de seamă pe primul trimestru.

— Și zici că din cele peste 140 de unități culturale nu s-au prezentat la concurs nici măcar 20?

— Chiar așa, tovarășe Codreanu — incuviințează îndrumătorul cultural cu glas potolit.

— Care va să zică s-a dus locul I pe regiune.

— Mai rău, tovarășe Codreanu. Se spune că și la muncile agricole stăm cam în coadă. O să se vorbească despre noi dar... nu așa cum credeam. Și când te gîndești că rezultate bune în muncile agricole au dobîndit chiar comunele unde și activitatea culturală a mers bine.

Tovarășul Codreanu mai vru să

mai spună ceva, dar se răzgîndi... De ce să-și facă atîta inimă rea? Doar el nici nu se ocupă de activitatea culturală. De trei luni e doar cu numele în secție. Nici măcar de unitățile culturale din centrul raional nu se ocupă. Nu vrea omul să fie pentru unele mumă și pentru altele ciumă. El știe una și bună. Să facă ceea ce-i cere președintele comitetului executiv al sfatului popular raional, tovarășul Cernău Traian. Iar președintele are grijă ca Nicolae Codreanu să nu-și... piardă vremea cu lucruri mărunte, cum ar fi de pildă îndrumarea căminelor culturale.

E drept că secțiunea culturală a sfatului popular regional a atras atenția tovarășului Cernău Traian, președintele comitetului executiv al sfatului popular raional Beiuș, că încalcă în mod grosolan Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 1422 cu privire la îmbunătățirea muncii culturale de la orașe și sate. Tovarășul președinte la început nu s-a supărat, a recunoscut și a luat imediat... să nu credeți cumva că a luat măsuri. Și-a luat omul angajamente: voi face, voi drege, voi pune la punct... Dar angajamentele n-au schimbat cu nimic situația. Codreanu Nicolae a continuat să se ocupe de alte treburi în loc să-și îndeplinească sarcina de șef al secției culturale. Vajnicul șef de secție și-a spus: dacă nu-l doare pe președinte capul pentru lipsa de activitate culturală în raion, apoi ce, o să mă doară pe mine, un biet șef de secție... culturală? I s-a cerut apoi tovarășului Cernău să-l tragă la răspundere pe șeful secției culturale pentru lipsa de activitate. Supărat tare că

tovarășii de la regiune nu-i dau pace, președintele și-a luat convenite angajamente, apoi a pus piciorul în prag, în pragul sfatului, și-a zis:

— Pe Codreanu nu-l înlătur din muncă și nici de fleacul ăsta de activitate culturală n-o să se ocupe, că am nevoie de el pentru... sarcini speciale, importante.

Și ca să fie consecvent a dat „sarcini speciale” și îndrumătorului cultural. Acum există primejdia mare ca nu cumva tovarășul Cernău Traian, supărat din nou de cineva, să-și ia un nou angajament în privința sprijinirii activității culturale și apoi... să scoată din secția culturală și pe referent. Dar sperăm că tovarășul Cernău nu va fi lăsat să-și ducă la capăt opera... anticulturală. Sperăm că cineva îi va arăta că acum conduce, cu mai multă sau mai puțină onoare, un raion codaș la însămințări, și pentru că în satele Beiușului nu se popularizează cum trebuie Hotărîrile partidului și guvernului, nu se explică producătorilor agricoli însemnătatea semănatului la timp și după metode înaintate. ...Adică nu se desfășoară o bună activitate cultural-politică de masă.

Iar dacă tovarășul Cernău se hotărăște să răspundă criticii noastre, îl rugăm din suflet să nu-și ia nici un angajament, căci cu angajamentele lui am făcut cunoștință. Ar fi mai bine să ia măsuri. Măsura seamănă cu vrabia din mînă, pe cînd angajamentul său aduce bine cu cioara din par, dar o cioară care nu se lasă prinsă. Deci, fără angajamente...

CLEMENT MUNTEANU

AU VISAT

dau un certificat și ești cu cota la zi.

— Nene Butarule — îndrăzni atunci și chiaburul Balog Eodön. Să vezi că și eu am visat...

— Că vaca dumitale stearpă a înghițit... dar nu ca-n biblie... cota de lapte pe anul ăsta... Nu?

— Nu. Eu am o pereche de armăsari și... tare aș vrea să scap de prestații...

— Nimic mai simplu. Un certificat și armăsarii dumitale sînt buni... pentru reproducție. Armăsari

de soi... Și frecîndu-și mulțumit miinile, medicul adăugă: — Acu' să vă spun și eu ce am visat... Se făcea că stăteam în capul unei mese mari ca-n povești. Și-am zis o singură dată: Intinde-te masă. Și s-a înlins. Pe ea toate bunătățile pămîntului: țuiculiță, vin, fripturi, ce mai, mincăruri alese. Și s-a încins un cheful de toată frumusețea. Ca-n basme. Iar de-a dreapta și de-a stînga mea, pe cine credeți că aveam? Pe voi doi. Dar... și medicul oftă lingîndu-și buzele. Ce folos! A fost doar un vis.

— Nu-i nimic, îl facem avea, — ziseră cei doi chiaburi într-un singur glas, și-l făcură. Dar nu numai odată. De mai multe ori.

Unde e stăpîn dolarul

...„Sfîntă și neatinsă”

In salonul de oaspeți al unui moșier grec, în aprilie 1945. Moșierul stă de vorbă cu doi ofițeri americani.

— Ceea ce se petrece în România e de nesuportat, revoltător. Unde mai e proprietatea privată, sfîntă și neatinsă, dacă pămîntul moșierilor se împarte la țărani? Cred că dumneavoastră, americanii, nu veți permite niciodată să se facă și la noi exproprierea.

In același salon, în aprilie 1954. Moșierul grec stă de vorbă cu aceiași ofițeri americani.

— Acum nouă ani mi-am exprimat părerea că nu veți permite niciodată exproprierea în Grecia și acum... Aud că numai în Tanagra ați expropriat pentru aerodromuri cinci mii de pogoaane. Cum rămîne cu proprietatea privată?...

— Depinde de care proprietate vorbești? — întrebă unul dintre ofițeri.

— Cum, de care?

— Dacă vorbești de proprietatea privată a moșierilor, rămîne așa cum a fost... sfîntă și neatinsă... Noi îi expropriem pe țărani.

Camuflaj... pentru tancuri

și diplomații

Tot în Grecia. În împrejurimile satului Aharnos trupele americane au distrus 250 pogoaane livezi de măslini, pentru a construi baze militare.

Colonelul american către un căpitan:

— Ramurile de măslin de pe 100 pogoaane să fie trimise diplomaților noștri la Washington. Porumbelul păcii are în cioc doar o rămurea, iar diplomații noștri să fie îmbrăcați în ramuri de măslin din cap pînă-n picioare. Să mai zică cineva că nu luptăm pentru pace.

— Imi permiteți, domnule colonel, cu ramurile de pe o sută pogoaane camuflăm activitatea diplomaților, dar cu restul ce facem?...

— Camuflăm tunurile și tancurile.

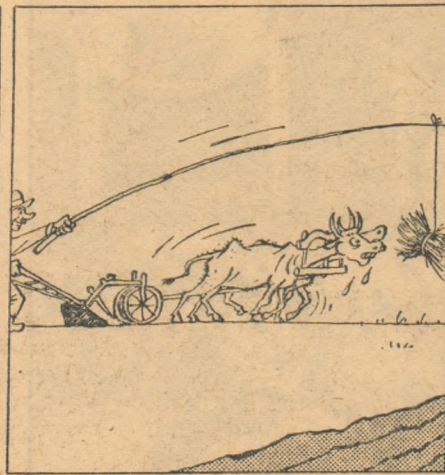
Ionică Codirlă în campania însămințărilor

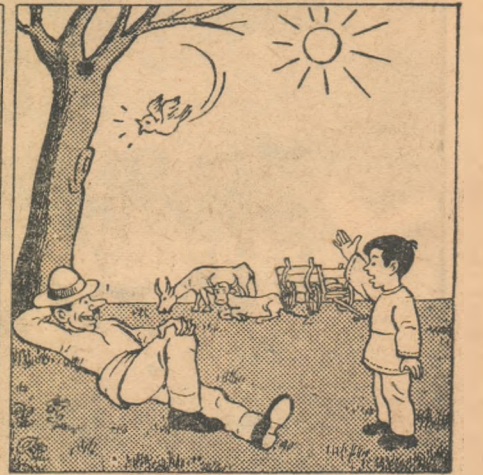
— E bun calendarul ăsta, dar păcat că nu-i pe stil vechi.

— Cum semeni măi vecine? — Vezi bine, semăn pe „piele”. — Treaba ta, dar la recoltă o s-o simți pe pielea ta.

— Doar așa i-oi face să mai înainteze cițiva pași! Că astă iarnă n-am vrut să stric nutrețul pe ei.

— Tată, scoală că soarele e sus, la nămiezi! — Ceee?! Vine mumă-ta cu mincare?